

پسته‌ی وحشی

درخت گز

شتر یکی از شگفتی‌های آفرینش خداوند است. این حیوان به‌گونه‌ای آفریده شده است که تحمّل شرایط سخت بیابان و گرمای شدید و کمبود آب و غذا را دارد. در گذشته، شتر وسیله‌ی اصلی رفت و آمد ساکنان نواحی گرم و خشک بوده است. البتّه از شیر و گوشت این حیوان هم استفاده می‌شود.

کوهان عضوی است که در آن غذا و آب را ذخیره می‌کند.

مژه‌های بلند و پلک‌های بزرگ شتر از چشم‌های او در برابر طوفان شن و تابش شدید آفتاب محافظت می‌کنند.

دهان شتر به گونه‌ای است که می‌تواند گیاهان خاردار را بجود و بخورد.

پاهای شتر پهن آفریده شده‌اند. به همین دلیل، این حیوان به‌راحتی روی شن‌های نرم و ریز بیابان حرکت می‌کند و در آنها فرو نمی‌رود.

مطالعات صفحه به صفحه؛ طراح: سمیرا ابوالقاسمی